

Sygn. akt III KZ 46/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie z wniosku K. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Okręgowego w Ostrołęce z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt II Ka 202/13

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2015 r.,

zażalenia obwinionego K.P. na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału

Karnego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 maja 2015 r., II AKo

33/15 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 §

1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku odmówiła przyjęcia wniosku obwinionego K. P. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt II Ka 202/13 utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 19 lutego 2013 r., sygn. akt II W 786/11, albowiem K. P. wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania złożonego bez zachowania wymogu jego sporządzenia i podpisania przez adwokata (art. 113 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k.), nie usunął tego braku w wyznaczonym terminie.

Na powyższe zarządzenie złożył zażalenie K. P., wnosząc o wznowienie postępowania, albowiem w jego ocenie istnieją podstawy do wznowienia. Skarżący podniósł, że wyznaczony w sprawie adwokat z urzędu nie podjął żadnych czynności i w związku z powyższym zażądał wyznaczenia kolejnego adwokata.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Analiza czynności procesowych dokonanych przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazuje, że ich prawidłowość nie budzi żadnych zastrzeżeń. Zarządzeniem z dnia 17 marca 2015 r. Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyznaczyła K. P. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. P. S. w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania albo poinformowaniu o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 11-12). Wyznaczony pełnomocnik z urzędu dokonując czynności w trybie art. 24 § 2 k.p.s.w. w zw. z art. 84 § 3 k.p.k. w dniu 7 kwietnia 2015 r. przesłał do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku sporządzoną przez siebie opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 17-18). Argumentacja tej opinii prowadzi do wniosku, że obrońca należycie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku. Warto podkreślić, że wyznaczony z urzędu adwokat, jako profesjonalista, zajmując stanowisko w przedmiocie ewentualnych podstaw wznowieniowych, bądź stwierdzając ich brak, ma pozycję autonomiczną i nie musi wyrażać w tym zakresie poglądów zbieżnych z reprezentowaną przez niego stroną.

W ten sposób został w tej sprawie zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem sąd nie ma obowiązku wyznaczać kolejnych pełnomocników z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872, z dnia 26 marca 2013 r., V KZ 16/13, LEX nr 1293884).

W związku z tym słusznie Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wezwała wnioskodawcę w trybie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego pisma z dnia 23 kwietnia 2015 r. w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata,

skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. W konsekwencji wnioskodawca powinien ustanowić sobie pełnomocnika z wyboru, który sporządziłby wniosek o wznowienie postępowania i taka możliwość istnieje w dalszym ciągu.

Wnioskodawca w wyznaczonym terminie nie usunął wskazanego mu przez organ procesowy braku formalnego pisma, dlatego słusznie odmówiono przyjęcia osobistego wniosku K. P. o wznowienie postępowania, ponieważ takie postąpienie uzasadnia brak łącznego spełnienia warunków formalnych określonych w art. 113 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. - sporządzenia i podpisania wniosku przez podmiot kwalifikowany.

Obecnie doszło do częściowej zmiany stanu prawnego, ponieważ zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2015 r. nowym brzmieniem art. 545 k.p.k., a w szczególności dodanym do tego przepisu § 3 (art. 1 pkt 189 ustawy z dnia 27 września 2013 r., o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U.2013.1247). Sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku złożonego bez zachowania przymusu adwokacko radcowskiego, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Nadto przepis ten wprowadza instancję poziomą, bowiem na takie postanowienie służy zażalenie do tego samego sądu orzekającego w składzie trzech sędziów.

Wskazana regulacja nie znajduje jednak zastosowania w analizowanej sytuacji procesowej, ponieważ zaskarżone zarządzenie zostało wydane w trybie usuwania braków formalnych osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania (art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k.), a nie stwierdzenia jego oczywistej bezzasadności (art. 545 § 3 k.p.k.). Z tych względów właściwość funkcjonalna Sądu Najwyższego do rozpoznania zażalenia na zaskarżone zarządzenie wynika z dyspozycji art. 113 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i art. 530 § 3 k.p.k.).

W tym stanie rzeczy, należało orzec jak w postanowieniu.

l.n